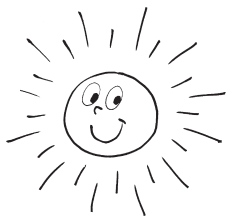

Žalosten zvonček

spet toplo sije.

letajo po zraku.

Tudi že raste. Iz zemlje pokuka prvi

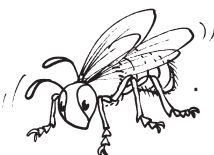

. Zelo je žalosten,

ker je na celem čisto sam. Na

prileti

jo vpraša: „Ali ti veš, kje so moje sestre?“

odgovori:

„Verjetno še spijo, moral jih boš zbuditi!“

začudeno odvrne: „Kako

naj to storim, saj nimam

?”

se na ves glas nasmeji

in reče: „Zakaj rabiš

, ko imaš pa tako lep

!”

začne zvoniti: „Bim bim, bim bim, zaspance budim!“ Že kmalu

se zaspanci zbudijo in ves

je poln

